

ROVNOVÁHA

ZPRAVODAJ
ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE

Číslo 4, ročník 2013

1. září 2013

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

uplynulé měsíce přinesly vydatné porce sluníčka, ale i řadu zajímavých hospicových aktivit. Jak budete pročitat jednotlivé články, zjistíte,

že základem všech témat je komunikace. Komunikace mezi zaměstnanci, mezi generacemi, mezi lékařem a pacientem, mezi dítětem a rodičem... Snaha pacienta pohladit psa během canisterapie... je také komunikace. Není to komunikace za pomoci slov, ale přesto se tímto prostým dotekem něco vyjadřuje. Vyjadřuje se touha po kontaktu, touha vyjádřit lásku. Pokud hospicový dobrovolník vyveze pacienta na vozíku ven do parku, nemusí

nic říkat a přesto pacient slyší: „Záleží mi na tobě“. Komunikací je i obyčejný úsměv během pozdravu kolemjdoucího.

Hospic není pouze zaměstnání, hospic je poslání lidí, kteří chtějí komunikovat. Hospic je útočiště lidí, kteří chtějí komunikaci přijímat. Hospic je o tvoru společenském – o jednotlivém člověku a jeho nezcizitelné hodnotě a důstojnosti. Přijemné počtení!

Jakub Holman,
šéfredaktor

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

- Ze života hospiců 2
- 5. výročí Hospicového hnutí – Vysočina, o. s. 4–6
- Z dopisů 7
- Pozvánky 8

POZVÁNKA

BENEFIČNÍ KONCERT PRO HOSPICE

ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE

ARCIBISKUPSTVÍ
PRAŽSKÉ

Dovolujeme si Vás pozvat na

KONCERT PRO HOSPICE

koncert souboru „AD LIBITUM“
na podporu
Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

PÁTEK 11. ŘÍJNA 2013 V 18 HODIN
Arcibiskupský palác v Praze

koncert se koná pod záštitou
arcibiskupa pražského, metropolitě a primase českého
MONS. DOMINIKA DUKY OP

ŮČINKUJÍ:
VLACHOVO KVARTETO PRAHA
a klavíristka HELENA SUCHÁROVÁ-WEISER

Arcibiskupský palác – Sál kardinála Berana, Hradčanské náměstí 16, Praha 1 – Hradčany

Vstupné: 200 Kč, kontakt 731 461 142; info@asociacehospicu.cz
Za podporu (i nad rámec vstupného) Vám rádi vystavíme potvrzení
o daru pro daňové účely. Děkujeme za podporu.

www.asociacehospicu.cz

Praha dne 24. května 2013
Č. j.: arc/262/13

Vážený pane prezidente,

děkuji Vám za nabídku záštity nad benefičním koncertem pro hospice, který se má konat dne 11. října 2013. Jsem rád, že uvedený koncert bude i v tomto roce hostit Arcibiskupství pražské v prostorách Arcibiskupského paláce.

S radostí proto **uděluji svou záštitu** benefičnímu koncertu, pořádanému Asociací poskytovatelů hospicové paliativní péče.

Děkuji také za pozvání na koncert, rád ho osobně navštívím, bude-li to časově možné.

S přáním, aby návštěvníci odcházeli naplnění silným uměleckým zážitkem a aby byl také co nejbohatěji naplněn i záměr benefičního koncertu

Žehná

kardinál Dominik Duka OP
arcibiskup pražský

ZE ŽIVOTA HOSPICŮ

I NA ZÁPADĚ ČECH SE BUDE POSKYTOVAT PALIATIVNÍ PÉČE

Již 4. září občanské sdružení Hospic sv. Jiří v Chebu dostane svůj nový kabát v podobě transformace na obecně prospěšnou společnost Hospic Sv. Jiří.

Hospic sv. Jiří, o. p. s. bude v rámci domácí péče s hospicovou složkou poskytovat služby paliativní péče pro nevléčitelně nemocné. Cílem paliativní péče je zmírnit bolest a další tělesná a duševní strádání, zachovat pacientovu důstojnost a poskytnout podporu jeho blízkým. Na paliativní péči, která bude poskytována v domácím prostředí klientů, se bude podílet lé-

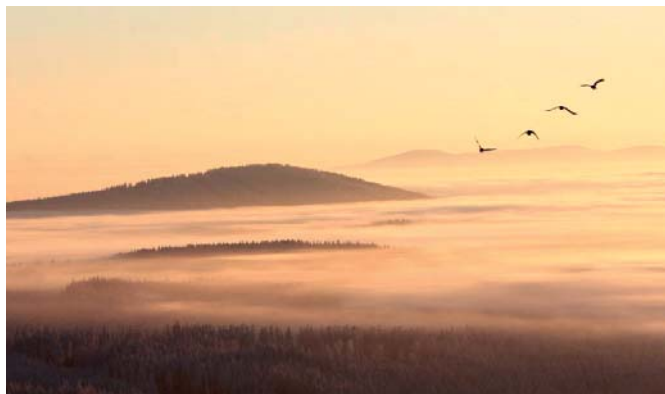

Foto Miroslav Ludvík

kař, zdravotní sestry, sociální pracovníce, duchovní, psycholog a dobrovolníci.

Pokud se rozhodnete

i Vy přispět svou aktivitou k rozvoji paliativní péče na Chebsku, můžete se přihlásit do Klubu přátel hospice.

Prosím pomozte příspěvím na účet
224004721/0300

ce nebo se můžete podílet jako dobrovolník na péči o umírající. Jako člen Klubu přátel hospice se můžete podílet na organizaci benefičních a charitativních akcí, organizaci veřejných sbírek, osvětových a vzdělávacích akcí, organizaci jarní západočeské konference nebo se můžete zapojit do získávání sponzorů na podporu činnosti hospice. Pokud potřebujete přihlášku do Klubu nebo více informací o dobrovolnictví, ozvěte se na email: alenahudouskova@seznam.cz nebo na telefonní číslo 736 432 911.

Alena Votavová

HOSPIC DOBRÉHO PASTÝŘE

KROK JINAK V HOSPICI DOBRÉHO PASTÝŘE

Občanské sdružení TŘI, provozovatel čerčanského Hospice Dobrého Pastýře, získalo ve spolupráci s Annou Audrlickou nadační příspěvek z programu kRok jinak Nadace Vodafone.

V rámci programu kRok jinak organizovaném nadací Vodafone je neziskovým organizacím, které předloží kvalitní a potřebný záměr, zprostředkována práce profesionálů z různých oborů. Jejich mzda je hrazena nadací. V Hospici Dobrého Pastýře se v květnu v rámci programu kRok jinak „rozjel“ audit interních předpisů a koučování zaměstnanců, jehož hlavní aktérkou je Anna Audrlická.

Cílem projektu je vytvořit jednoduchý a trans-

parentní, aktivně využívaný systém interních předpisů. Takový funkční systém zjednoduší práci jednotlivých zaměstnanců a usnadní jejich vzájemnou komunikaci. Dále je v rámci projektu poskytováno individuální koučování, umožňující osobní a pracovní rozvoj zaměstnanců. Cílem je nalezení a rozvíjení vlast-

ního potenciálu a zdrojů, které v sobě člověk má, ale nedokáže je efektivně využívat. Koučování vede k lepšímu pochopení sebe i druhých, pomáhá pochopit, co všechno v dané situaci hraje roli, co je opravdu důležité.

Hospic je místo, kde je hlavní důraz kladen na kvalitní péči o nevléčitelně nemocné. Jednou

z nejdůležitějších součástí této péče je citlivý přístup jednotlivých zaměstnanců k pacientům a jejich rodinám a také k sobě navzájem. Proto je tento druh podpory velmi důležitý.

Zvoleným odborníkem je Anna Audrlická, která vystudovala Sociální pedagogiku a teologii na VOŠ Jabok, Sociální a pastorační práci na ETF UK a Řízení a supervizi v sociálních a zdravotnických organizacích na FHS UK v Praze. Absolvovala výcvik v koučování pod vedením Radvana Bahbouha, dvouletý kurz v arteterapii u Miroslava Huptycha, výcvik ve facilitaci konfliktů. V posledních 5 letech pracovala na pozici manažerky kvality a kouče.

JE POROZUMĚNÍ NAPŘÍČ GENERACEMI REÁLNÉ?

Tato otázka se jako červená nit táhla přednáškou s názvem Mezigenerační vztahy v rodině paní PhDr. Jiřiny Šiklové CSc., která přijela do Hospice Dobrého Pastýře v podvečer 28.5., aby se s více než šedesáti posluchači podělila o své odborné znalosti a životní zkušenosti.

Paní doktorka Šiklová se do výkladu pustila s energií a pragmatičností sobě vlastní. Vysvětlila, co všechno ovlivňuje vztahy mezi generacemi, jejich schopnost si porozumět, domluvit se, a umožnila

tak všem posluchačům zamyslet se nad tím, co vše se dá či nedá ve vztazích mezi generacemi vylepšit.

V této souvislosti je důležité uvědomit si, že naše populace stárne. V roce 2040 bude v Evropě 50 % obyvatel starších 65 let. Lze tedy očekávat bouřlivá léta. O všem podstatném budou rozhodovat senioři s většinovým zastoupením ve společnosti, upozornila Jiřina Šiklová. Když se značně vyděšený osmnáctiletý mladík paní Šiklové zeptal: „A jak se tomu mám bránit?“, dostal příznačnou a vtípnou odpověď: „Jděte domů a rozmnožte se!“

To, jestli si rozumíme, je ovlivněno především prostředím, ve kterém jsme žili v důležitém období našeho života. Rodina a její hodnoty, třídní zařazení či politické uspořádání zásadně ovlivnily náš názor na svět a lidi kolem sebe. Generace žijící v různých dobách si tedy často rozumí jen s obtížemi. Základním stavebním kamenem mezigeneračního porozumění je tedy především opravdová snaha se navzájem pochopit, a tolerance k názorům druhých. Je také dobré si uvědomit, že generace rozdíly byly, jsou a budou a že určitou míru

vzájemného nepochopení je třeba akceptovat. Pořád máme ještě jeden způsob, jak společně spokojeně žít, a tím je vzájemná úcta a respekt, dodala Jiřina Šiklová.

*Za občanské sdružení TŘÍ
Věra Ziková*

DĚTSKÉ RADOVÁNKY VE ZLENICÍCH

V zahradě penzionu Sázavka se to tuto sobotu jen hemžilo. Občanské sdružení Dráče ve spolupráci s Hospicem Dobrého Pastýře zde pro děti a jejich rodiče připravilo dětský den.

Nádherné počasí i bohatý program dětského dne, který má již několikaletou tradici, přilákaly ke dvěma stovkám dětí a dospělých

do zahrady hotelu Sázavka ve Zlenicích. Prolézání, poskakování, hádání, zpívání, házení a trefování, ochutnávání zmrzliny a jiných dobrot, tvoření z keramické hlíny a korálků, to jsou slovesa nejlépe vystihující aktivity dětí ale i dospělých.

Novinkou letošního dětského dne byla přísaha fairplay. Děti i někteří rodiče přísahali na kyselý meloun, že během dětských her a ani jindy v životě nebudou podvádět. Svou přísahu během dne dodrželi a o meloun se v závěru dne rozdělili. Vůbec nebyl kyselý.

HOSPICOVÁ PÉČE SVATÉ ZDISLAVY

ČTYŘNOZÍ „LÉKAŘI“ ODBOURÁVAJÍ STRES PACIENTŮ V ČESKÉ LÍPĚ

Na Rodinných pokojích býváme svědky setkání různých bytostí. V České Lípě, kde provozujeme dva Rodinné pokoje se 1. července potkali lidé s Aničkou a Bedřichem, teriéry canisterapeutky Jany Steiningerové.

Teriéři Anička a Bedřich pomáhají lidem

v nemocniční léčebně dlouhodobě nemocných.

Jsou jako lékaři. Docházejí totiž do nemocnice ne proto, aby se sami léčili, ale aby pomáhali druhým. Žádný lékařský diplom ani atestaci ale nemají, přesto na ně v České Lípě pějí jen samou chválu.

Dva psi, američtí bezsrstí teriéři, osmiletá Anička a pětiletý Bedřich, se teď v Lípě starají o zlepšování psychického i fyzického stavu nemocných na LDN v místní nemocnici. Vše za doprovodu a pod dohledem canisterapeutky Jany Steiningerové. „Jsou dalším důkazem,

že pacienti LDN nejsou v českolipské nemocnici jen odloženi a ponecháni svému osudu,“ říká mluvčí nemocnice Petr Pokorný.

Oba teriéři pomáhají nabourat každodenní rutinu a vnášejí do nemocničních pokojů radostnou

(Pokračování na str. 4)

(Dokončení ze str. 3)

atmosféru. „Návštěvy pejsků mají dobrý vliv na psychiku nemocných a přispívají k jejich větší duševní rovnováze i motivaci pro další léčbu,“ konstatuje primář MUDr. Nikolaj Štaňko. „Reakce od pacientů jsou převážně velmi bezprostřední.“

Psi přispívají k odbourání stresu pacientů a podněcují u nich verbální i neverbální komunikaci. Působí také v rovině rozvoje motoriky s atributem rehabilitační práce, v polohování a v relaxaci. „Pacienti Aničku a Bedříška nejčastěji hladí, hrají si s nimi, přetahují se, mohou je i odměnit pamlsky, které nosím vždy s sebou,“ říká majitelka psů

a canisterapeutka Jana Steiningerová. „Někdo chce jednoho nebo druhého psa do postele, často oba zároveň, což je samozřejmě dovoleno a žádoucí.“

Psa lze také přiložit podél necitli-

vé nebo nepohyblivé části lidského těla tak, aby měl pacient motivaci se k němu dostat a pohladit si ho. Přitom si pacient uvědomuje existenci této části těla a případně s ní je ochoten i cvičit nebo pohybovat podle pokynů fyzioterapeutky.

Jak doplňuje Markéta Chýlková, koordinátorka z Hospicové péče Svaté Zdislavy, o. p. s., během návštěv u určených nemocných je spolu s canisterapeutem, který od psů neodchází, vždy přítomen někdo z odpovědného ošetrovatelského personálu. „Psi jsou komplexně přeočkováni, nechybí ani certifikát canisterapeutického týmu a potřebné zkoušky,“ připomíná Markéta Chýlková.

SVATÉHO ŽIVOTA PANÍ – ZDISLAVA Z LEMBERKA, PATRONKA RODIN

Zdislava z Lemberka je patronkou našeho hospicového snažení a mnozí z nás se k ní v duchu často obracíme – v modlitbě, prosbě či poděkování. Vyjeli jsme si připomenout její odkaz do Jablonného v Podještědí.

V prostorách kláštera vybudovali dominikáni Centrum pro rodinu – jde o projekt, který nabízí rodinám (nebo pracovním týmům?) možnost

pobýt nějaký čas v prostorách, kde je sv. Zdislava pochována a kde je každý centimetr půdy prostoupen jejím odkazem. Můžete zde nalézt odpočívání, načerpání nových sil nebo prohloubení životních hodnot – když si budete přát a bude vám dáno...

Děkujeme za tu možnost.

*Tým Hospicové péče
sv. Zdislavy*

JUBILEUM HOSPICOVÉHO HNUTÍ – VYSOČINA

Středisko hospicové péče v Jihlavě je jedním ze dvou středisek Hospicového hnutí – Vysočina, o. s. A v červenci uplynulo již 5 let od zahájení jeho činnosti v červenci r. 2008. Asi je na místě uvést, že první naše středisko v Novém Městě na Moravě zahájilo svoji činnost o 3 roky dříve, v roce 2005. Ani to však není úplný začátek činnosti HHV. Ten se datuje do roku 2000, kdy bylo občanské sdružení zaregistrováno, už tehdy s jasným hlavním cílem – poskytovat domácí hospicovou péči nejdříve na Novoměstsku a později i v dalších regionech kraje Vysočina. Domácí hospicovou péči v ČR v té době poskytovala pouze Cesta domů v Praze a tak zakladatelé sdružení a později i první vedou-

cí pracovníci byli v tomto směru ještě průkopníky. Jihlavské středisko bylo pochopitelně orientováno na domácí hospicovou péči, ale současně zahájilo poskytování i dalších služeb – sociálně-aktivizačního centra, dobrovolnického programu a půjčovny zdravotnických pomůcek. Ze získaných zkušeností, ale i zákonnými úpravami postupně vykristalizovala současná struktura služeb, poskytovaných střediskem hospicové péče v Jihlavě:

- domácí hospicová péče
- odlehčovací služby
- odborné sociální poradenství – poradna Alej
- dobrovolnický program
- půjčovna zdravotnických služeb.

Svou pětiletou historií a rostoucím počtem poskytnutých služeb si středisko hospicové péče v Jihlavě zajistilo pevnou pozici v síti poskytovatelů sociálních a zdravotních služeb na Jihlavsku. Svůj významný podíl na tom mají především ti zaměstnanci, kteří ve středisku pracují od samého počátku až doposud. V roce 2010 byla do pozice vedoucí střediska jmenována

na Bc. Tereza Pavlíková, DiS., která má hlavní zásluhu na dosažených výsledcích a stabilní pozici střediska. Proto bude logické, když Vás historií i současností střediska provede

v hlavním článku právě ona.

Ještě mi však dovoluť jménem jubilanta vyslovit malé přání. Za nejlepší dárek bychom asi všichni považovali skutečnost,

kdyby se domácí hospicová péče stala samozřejmou součástí systémové sociálně- zdravotní sítě. Tak samozřejmou, že o možnosti takovéto péče bude vědět každý, a že se jí dostane každému, kdo jí bude potřebovat a bude o ni stát. A hlavně, že se mu jí dostane včas. Jedním z negativních jevů, provázejících stávající domácí hospicovou péči je totiž skutečnost, že se klienti dostávají do naší péče na poslední chvíli. Přitom by výhod naší služby mohli využívat podstatně déle a ne jen den, dva, tři, jak se tomu velice často stává. A pokud by výše zmíněná samozřejmost přinesla i fakt, že zdravotní pojišťovny pochopí, že se proplácení této služby vyplatí i jim a začnou zdravotní složku domácí hospicové péče proplácet, byl by to další významný přínos pro všechny poskytovatele této služby.

Těch přání by mohlo být samozřejmě mnohem více, ale nechci být neskromný tak už snad jen jedno. Ať můžeme my i ostatní poskytovatelé domácí hospicové péče slavit i další jubilea a ať máme k těmto oslavám i důvody.

Petr Havlíček

PÁTÉ VÝROČÍ ZŘÍZENÍ STŘEDISKA HOSPICOVÉ PÉČE V JIHLAVĚ

Středisko hospicové péče v Jihlavě bylo zřízeno Hospicovým hnutím Vysočina, o. s. k 1. červenci 2008, tento rok tedy slavíme půlkulaté, páté výročí. Vznik našeho střediska byl poznamenán (lidem z oboru známou) tzv. „kauzou Sevredol“. Říkala jsem si, zda toto zmiňovat – ale proč ne? I to patří k naší historii a ovlivnilo to naši cestu – a nejspíš nejen tu naši. Otevřelo to diskuzi o tom, na jak tenkém ledě se kvůli

nedostatečné legislativě někdy pracovníci hospiců mohou pohybovat, pakliže chtějí dostát svému závazku – tedy umožnit umírajícímu zemřít důstojně, bez bolesti.

Jedním z prvních cílů našeho snažení bylo přivést do týmu domácí hospicové péče lékaře, který by zajistil odbornou kvalifikovanou paliativní péči o naše klienty. Zejména pak léčbu bolesti. Byl to běh na dlouhou trať. Oslovili jsme celou řadu lékařů,

ale pokud vůbec projevili o naši nabídku zájem, sehrála rozhodující roli jejich pracovní vytíženost. Lékaře jsme sehnali (v podstatě přemluvili) až téměř po dvou letech naší činnosti! Je jím lékař z jihlavské ambulance bolesti, se kterou máme navázanou nezbytnou spolupráci od samého počátku. Spolupracuje s námi dodnes a my už si nedovedeme bez jeho pomoci naši práci vůbec představit.

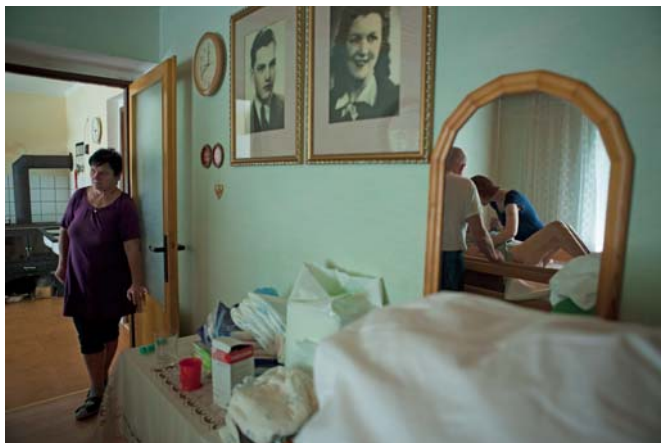
(Pokračování na str. 6)

(Dokončení ze str. 5)

Dalším úkolem bylo vytvořit *kvalitní vnitřní legislativu*, která by upravovala veškerou činnost domácího hospice a jasně a konkrétně stanovovala hranice naší činnosti. V roce 2011 jsme úspěšně prošli inspekci kvality sociálních služeb, tak by se mohlo zdát, že máme vyhráno. Ale všichni, kdo se o tuto oblast zajímají vědí, že se jedná se o činnost, která v podstatě nekončí. Vždy je co zlepšovat a stále přicházejí situace, které jsou nové a které je třeba do naší vnitřní legislativy ukotvit. Co je však v hospici nejdůležitější a dělá „hospic hospicem“, jsou jeho *zaměstnanci*. V této oblasti byl vývoj našeho střediska nejdramatičtější – lidé přicházeli a často také odcházeli. Najít a udržet ty správné lidi, kteří – správně, odpovědně a s láskou – budou dělat tuto krásnou, ale mnohdy nelehkou práci, je asi to nejtěžší. Jen najít je ale nestačí. Je třeba jim pak také dát odpovídající péči – kvalitní odborný růst, podporu ve formě supervize, týmových porad apod. Náš tým se stabilizoval až kolem roku 2011, i když dodnes vlastně stále hledáme další zdravotní sestřičku, která by „zapadla a vydržela“ v našem týmu déle než jeden rok.

NABÍZENÉ SLUŽBY

Středisko hospicové péče v Jihlavě nabízelo od počátku domácí hos-

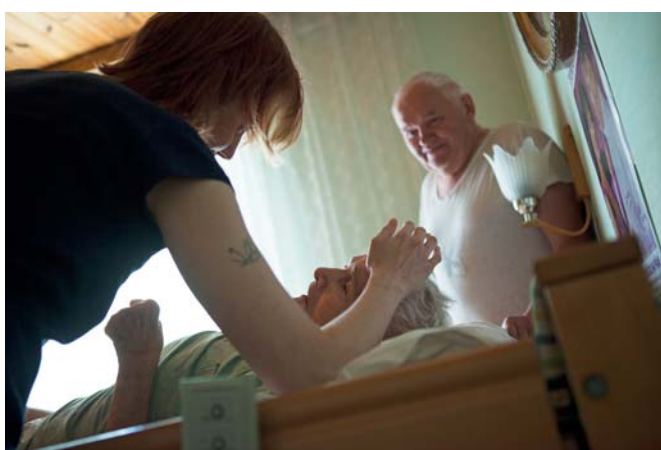

picovou péči (jejíž nedílnou součástí je půjčovna pomůcek), dobrovolnický program a sociálně aktivizační služby pro onkologicky nemocné. Poslední zmíněná služba však (bohužel) neměla dlouhého trvání – zejména pro nedostatek zájmu. Dodnes nevíme, zda byl nezáměr o službu reálný nebo podmíněný tím, že se o službě málo vědělo, neměla dostatečnou propagaci a také podporu odborníků, kteří by ji mohli dále doporučovat. V průběhu času jsme služby doplnili o odlehčovací služby a začátkem roku 2013

nově o Poradnu Alej. Za celou dobu naší činnosti se snažíme být nablízku všem, kteří pečují o své blízké doma. Snažíme se o nízkoprahovost našeho zařízení – aby opravdu každý, kdo potřebuje jakékoli informace v oblasti domácího pečování, je u nás získal. Zároveň se snažíme o zvyšování informovanosti v našem kraji o možnostech péče o umírající – a to jak u odborné, tak laické veřejnosti.

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

Domácí hospic stojí, dle mého názoru, na

nejvyšším místě v péči o nevléčitelně nemocné. Ostatní varianty by měly přicházet až tehdy, není-li z nějakého důvodu možné pacientovi umožnit prožít svůj poslední čas doma. Doma, v důvěrně známém prostředí a mezi těmi, které máme rádi, se totiž nejlépe dají naplnit veškeré potřeby umírajícího člověka. Doma je možné péči o umírajícího člověka v co nejširší možné míře individualizovat a využívat významného potenciálu rodinných příslušníků, kterým je zároveň tato služba velkou oporou a i pro ně samotné má takováto životní zkušenost hluboký význam. Ve Středisku hospicové péče jsme měli za naši dosavadní historii možnost poskytnout hospicovou péči v 67 rodinách. Stejně jako naši klienti děkují nám za naši práci, my děkujeme za to, že jsme jim mohli být nablízku a pomoci tak ve chvílích nejtěžších. Není jednoduché vpustit „cizí lidi“ do takové intimní citlivé životní situace, jakou nevléčitelné onemocnění a umírání bezesporu je.

V současné době se zdá, že se „hospicová myšlenka“ šíří a my tak máme šanci umožnit stále většímu počtu lidí prožít poslední dny tam, kde chtějí a tak, jak chtějí. Kéž to není jen zdání, ale skutečnost a umírání se zpoza nemocniční plenty opět vrátí tam, kam patří, tedy k životu.

Tereza Pavlíková

POZNÁMKA:

Všechny fotografie byly pořízeny a uveřejněny s laskavým svolením klientů a jejich rodin. Fotografie na str. 6 nám dovolila uveřejnit p. Barbora Kuklíková, která je pořídila pro chystanou publikaci – katalog poskytovatelů hospicové péče.

Z DOPISŮ

PALIATIVNÍ PŘÍSTUP JE BOŽÍ PŘÍSTUP K ČLOVĚKU

Vzpomínám si, jak k nám domů jednoho dne přišla sousedka, která se kamarádila s mojí maminkou. Byla jsem ještě dítě. Tato žena byla plná smutku a bolesti, protože den před tím ji zemřel tchán. Byla jsem svědkem toho, jak mamince vyprávěla o jeho posledních chvílích na konci života. Umíral doma obklopen svými nejbližšími, ale ve velkých bolestech. Byla tím otřesena nejen ona, ale také celá rodina.

Ke konci vyprávění mluvila i o Bohu. Všichni si prý mysleli, že tento jejich tatínek, který žil zbožným

a poctivým životem a vychoval hodně dětí bude mít pokojné umírání, že mu Bůh prokáže své milosrdenství. Podle nich se však ukázalo, že Bůh do poslední chvíle očišťuje člověka, chce pro něho utrpení a je jedno, jak ten člověk žil. Umírání je strašlivé...jsou to jen bolesti, samota, bezmocnost.

Seděla jsem tam tenkrát a poslouchala se zatajeným dechem. Neuměla jsem si to v sobě srovnat. Přece mi říkali, že Bůh má rád člověka a najednou o něm povídají úplně jinak až jde z něho strach.

Uplynula léta. V dospě-

losti jsem stále více slyšela o rodících se hospicích u nás. Z počátku jsem nevěděla, co si pod pojmem hospic vlastně představit. Znělo mi to tajemně. Postupně jsem začala rozumět v čem spočívá paliativní péče a co nabízejí domácí a lůžkové hospice. Ochrana důstojnosti člověka, snaha o to, aby nezůstal osamocen a především, aby netrpěl žádnou zbytečnou bolestí.

To vše mi rezonovalo v srdci natolik, že jsem se coby zdravotní sestra rozhodla pečovat o takto nemocné lidi a jsem v této službě šťastná.

Poznala jsem, že paliativní přístup u nevláčetelně nemocných lidí je Božím přístupem k člověku a že je to jeho dar. Nalezla jsem odpověď na mé otázky z dětství. Bůh skutečně nechce, aby kdokoliv z nás trpěl na konci života nesnesitelnou bolestí a váží si každého člověka, který jakýmkoliv způsobem pomáhá druhému procházet obdobím nemoci.

Prosím, modleme se a podporujme společně celé hospicové dílo v naší Zemi, aby nikdo z nás nemusel na konci života zůstat bez pomoci. Marie Klenčíková

OBOHACENA JSEM ODCHÁZELA JÁ

foto Flickr.com

Zajímám se o práci v mobilním hospici, který vzniká v Rychnově nad Kněžnou. Od poloviny června jsem navštěvovala rodinu Kolaříkovu, která se rozhodla vzít domů z nemocnice umírající babičku (77 let). Pan Kolařík s manželkou uspořádali samostatný pokoj a zajišťovali mamince veškerou péči. V ošetřování jim pomáhaly i dcery – vnučky babičky. Tam jsem poznala patnáctiletou Markétu; jak s láskou připravuje babičce jídlo, dává jí pít a je připravena splnit každé její přání. Večer pak četla babičce kníž-

ky a ta jí oplácela zaujatým poslechem. Sedmnáctiletá Karolína babičku ošetřovala v době nepřítomnosti rodičů. Jednou jsme spolu umyly babičce hlavu a ten vděčný úsměv si asi dlouho budeme pamatovat obě... Na pohřbu Karolína zahrála své babičce na rozloučenou AVE MARIA na housle.

Chtěla jsem pomoci, ale nakonec jsem odcházela obohacena já. A bylo mi jasné, že toto je má cesta. Zároveň jsem věděla o jedné rodině, kdy z jejich kruhu odcházel ještě mladý tatínek. Oba synové se střídali a mamince pomáhali v péči o něho doma. Mají můj veliký obdiv, protože jako zdravotní sestra vím, co to skýtá. Chtěla jsem napsat o hrdinství všedního dne, o naší mladé generaci, která je schopna i v nejtěžších životních situacích pomoci. Patří jim velký dík!

Lenka Chudá

NADAČNÍ FOND KALICH
ve spolupráci s Městskými kulturními zařízeními v Litoměřicích
pořádá charitativní koncert skupiny

BRATŘI EBENOVÉ

11. září od 18 hodin
na Dómském náměstí v Litoměřicích

Celý výtěžek ze vstupného bude na závěr koncertu věnován
Hospici sv. Štěpána v Litoměřicích

Vstupné 190 Kč.
Předprodej vstupenek v síti MKZ Litoměřice.
V případě nepříznivého počasí proběhne koncert v domě kultury.

NADAČNÍ FOND
KALICH
ALEXANDR VONDRA

Karlovo náměstí 317/5,
Praha 2, 128 01

www.asociacehospicu.cz

Zpravodaj Rovnováha byl vytištěn
na náklady MMR v nákladu 400 ks.

**Rovnováha – zpravodaj
Asociace poskytovatelů
hospicové paliativní péče**

Vyšlo: 1. září 2013.

Zpravodaj je neprodejný.

Registrace: MV ČR: 29. 6. 2005,
VS/1-1/61268/05-R.

**Podpořit činnost APHPP můžete
na č. ú.: 198481152/0300**

**Uzávěrka příštího čísla je
20. října 2013**

POZVÁNKY

ČERVENÝ KOSTELEC

■ Koncert Bohuslava Matouška a Víta Havlíčka

Benefiční koncert známého virtuózního houslisty introvertního rážení a světového formátu Bohuslava Matouška v doprovodu varhaníka Víta Havlíčka se uskuteční ve farním kostele sv. Jakuba Většího v Červeném Kostelci v neděli **29. září 2013 v 18 hod.** Uslyšíte skladby J. S. Bacha, L. van Beethovena, A. Dvořáka, Bohuslava Martinů a dalších významných skladatelů.

Koncert je uspořádán ve spolupráci Hospice Anežky České, prodejní zahrady Trees s.r.o. a Římskokatolické farnosti v Červeném Kostelci. Výtěžek bude věnován Hospici Anežky České.

■ Výstava Šikovné ruce pro hospicu 2013

V rámci Světového dne hospicové a paliativní péče proběhne již osmý

ročník charitativní výstavy vlastnoručních výrobků darovaných od dětí a dospělých dobré vůle.

Slavnostní vernisáž se uskuteční **4. října 2013 od 17 hod.** ve výstavní síni Městského úřadu v Červeném Kostelci, kde bude výstava také pokračovat až **do 11. října 2013.**

Novinkou ovšem je vyvrcholení soutěže divadelním představením Don Miguel Ruiz: ČTYŘI DOHODY v podání osobitého herece Jaroslava Duška, které se nám podařilo zajistit.

Uskuteční se v pátek **11.10. 2013 v 19 hod. v Divadle J. K. Tyla v Červeném Kostelci.**

**Přehled akcí
členů a partnerů APHPP
najdete
v Kalendáři akcí
na
www.asociacehospicu.cz**

Vážená paní kolegyně, pane kolego,
jménem České společnosti paliativní medicíny ČLS JEP a Sekcie paliativnej medicíny pri SSŠLB bych Vás rád pozval do sídla Veřejného ochránce práv v Brně, kde ve dnech **19. a 20.9.2013 proběhne již**

V. česko-slovenská konference paliativní medicíny

Hlavní témata:

- Léčba bolesti
- Paliativní péče u pacientů se syndromem demence
- Etické a právní aspekty paliativní péče

- Naděje u nevléčitelně nemocných
- Akutní stavy v paliativní medicíně
- Specifika paliativního ošetřovatelství
- Domácí hospicová péče

Vzdělávací akce je pořádána dle Stavovského předpisu č. 16 ČLK.

MUDr. Ondřej Sláma, PhD.
Předseda kongresu
a vědecký sekretář
ČSPM ČLS JEP

e-mail sekretariátu:
Marta Duchoňová,
koordinátorka kongresu
tel.: +420 604 702 028
info@paliativnimedicina.cz

BLIŽŠÍ INFORMACE O REGISTRACI A PROGRAMU NA WWW.PALIATIVNIMEDICINA.CZ